

Óvatosan a gépmosással!

SZENNYEZETT MOSÓSZER OKOZOTT JELENTŐS KÁRT A MOSÓBERENDEZÉSBEN

Fordította Keresztes Tamás

Az ilyen káreseményeknél, mint ez, egy apró hiba okoz komoly kárt. Ezért fontos, hogy csak olyan segédanyagot szabad használni, ebben az esetben mosószert, amely megfelel a mosóberendezés és az íves nyomógép működtetéséhez, és használata nem vezet a gép károsodásához.

Egy íves nyomógépen a gumikendők automatikus berendezéssel végzett mosása során fokozatosan romlik a tisztítás eredménye. A gumikendő egyes területei egyáltalán nem tisztulnak meg. A gépkárt biztosító cég azzal bízott meg minket, hogy derítsük ki a mosóberendezés meghibásodásának okát és a keletkezett kár mértékét.

A nyomda profilja megállító táblák nyomtatása, amit kis példányszámok jellemeznek, ezért a termelékenység fenntartásához feltétlenül szükség van a jól működő automata gumikendőmosó berendezésre.

A helyszíni szemle során, a nyomtatás befejezését követően a gumikendőket lemosták az automata gumikendőmosó berendezéssel. Ez alkalommal a gép programjában található összes mosási programot kipróbálták. Egymás után többször is elvégezték a mosási műveleteket. Az eredmény alapján véve mindig ugyanaz volt: csak részlegesen megtisztított gumikendők, ennek megfelelően a tisztítókendő nem szennyeződött be, és száraz maradt. Az effektus az összes megfigyelt mosóberendezésnél látható volt, ezért a gumikendő cilinderek gumikendőinek felülete az adott helyeken nem lett tiszta. Az alaposabb vizsgálat azt is kiderítette, hogy ezeken a helyeken egyáltalán nem került mosószert a tisztítókendőre.

Laboratóriumunkban szakértőink szétszerelték és részben fel is vágták az egyik legrosszabb mosási eredményt felmutató mosóberendezést. Az összes mosószert-betápláló vezetéknel és per-

metező fúvókánál a vezetékek falára feltapadt biomasszát és gombás fertőzést találtunk. A vezetéket (a vezeték görbületét még részben látni lehet) szinte teljesen kitölti ez a biomassza.

A megrendelés értelmében mindenekelőtt azt kellett tisztázni, hogy miért nem működtek a mosóberendezések. Először meg kellett állapítani, honnan származik az a biomassza, ami eldugaszolta a mosóberendezés vezetékeit és permeező fúvókáit. Az üzemeltető által a helyszínen rendelkezésünkre bocsátott mosószermintákat a laboratóriumban kielemeztük, és megállapítottuk, hogy már a szűrési szakaszban jelentős mennyiségű szilárd részecskemaradvány, például festék és szálas szerkezetű agglomerátum található. Baktériumokból és gombákból álló mikrobákat is találtunk. A mosószerral végzett mosási ciklusok során ezek a mikrobák feltapadtak a betápláló csövek és a fúvókák falára, majd élettelen biomasszává váltak.

Az elvégzett vizsgálat alapján végül is nem lehetett megállapítani, hogy a mosószertben talált maradványok a mosószert gyártása során történt szennyeződésből vagy a részben újrahasznosított mosószertből származnak-e. Az viszont tény, hogy az íves ofszetgép és a mosóberendezés gyártójának előírása szerint csak tiszta és nem újrahasznosított mosószert szabad alkalmazni.

Hagyományos eszközökkel, például lúgos tisztítószerekkel és öblítéssel nem lehetett eltávolítani a mosóberendezés vezetékeiből és fúvókáiból a torlaszokat. Mivel az új mosóberendezések ára öt számjegyű euróösszegbe került volna, végül a javítás mellett döntöttek. Az elvégzett vizsgálatok alapján arra jutottunk, hogy a csöveket és a fúvókákat speciális szondákkal meg lehet szabadítani a feltapadt biomasszától. A ráfordítás jelentős volt, de a munka jóval kevesebbe került (négy számjegyű euróösszeg), mint az új mosóberendezések ára.

Forrás: print.de, dr. Colin Sailer